

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.159
16 novembre 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

A PERE BAUSÀ IN MEMORIAM

TRENS XU-XUUUUU!!! ARRIBEN, PER FI,... ELS RODALIES!

1159

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

(Des de La Veu hem pensat que allò que expressa millor el que representava Pere Bausà per a tots nosaltres, sense cap mena de dubte, són les paraules que li va dedicar la seua família. És per això que, com res del que diguem podrà omplir el buit que ha deixat, hem considerat que aquest és el millor homenatge de record que li podem atorgar, ficar-les per escrit).

AL MEU ESTIMAT PERE

Pare, has estat una persona lluitadora, persistent, fidel als teus ideals i principis; preocupat sempre per la teva família, els amics i els teus alumnes; el pilar de la nostra casa; sempre fort i disposat a fer-me costat, a donar-me la mà per seguir caminant.

T'has dedicat a fer-nos feliços, ens has cuidat cada dia de la teva vida encara que això suposés no ocupar-te de tu mateix. T'has dedicat en cos i ànima a la teva professió, a ensenyar a estimar la naturalesa i a veure el món d'una altra manera.

Ara ja no podré veure els teus ulls blaus, tan bonics, ni la teva mirada que sempre em tranquil·litzava i que darrerament la malaltia havia tornat trista. Ja no escoltaré la teva potent i poderosa veu que trencava barreres i omplia silencis.

Sento dins de mi una enorme tristesa i dolor quan penso que a partir d'ara ja no et trobaré a casa. És molt difícil imaginar la vida sense tu, saber que ja no et veuré amunt i avall, tant com omplies i impregnaves cada moment de les nostres vides. Mai vaig pensar que et perdria tan ràpidament, en realitat mai vaig pensar en perdre't.

Sols vull donar-te les gràcies per l'exemple de vida que m'has deixat, pel teu amor, per haver-me donat el millor de tu tots aquests dies de la meua vida, per la teua capacitat d'estimar, de donar, de donar-te, per la teua sensibilitat i humanitat, per l'empremta que deixes en mi.

No vull dir-te adéu, aquest buit que ara m'ofega s'omplirà del teu record, i sempre estaràs al meu cor. La mamà i jo, juntes, farem que el teu dolç record ens ajude a continuar endavant.

PARLEM DE TU

Parlem de tu, però no pas amb pena. Senzillament parlem de tu, de com ens vas deixar, del sofriment lentíssim que va anar marfontent-te, de les teves coses parlem i també dels teus gustos, del que estimaves i el que no estimaves, del que feies i deies i senties,

de tu parlem, però no pas amb pena. I a poc a poc esdevindràs tan nostre que no caldrà ni que parlem de tu per recordar-te, a poc a poc seràs un gest, un mot, un gust, una mirada que flueix sense dir-lo ni pensar-lo.

Miquel Martí i Pol

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Torna el magazín matinal a la programació de Ràdio Benicarló

text i fotos AJUNTAMENT

«Coordenades 40-0» és el títol del nou magazín que l'emissora municipal posarà en antena a partir del dijous 15 de novembre d'11.00 a 13.00 hores. Entrevistes, actualitat, debats, ciència, emocions, connexions a peu de carrer o les inquietuds dels col·lectius locals són alguns dels ingredients que conformen el nou programa de Ràdio Benicarló.

Latitud 40 i longitud 0. Són les coordenades 40-0, exactament sobre les quals s'ubica Benicarló en la geografia cartogràfica. I a partir del pròxim dijous 15, aquest referent marcarà també el pols de la ciutat al dial de la ràdio comarcal de dilluns a divendres. El programa que dirigeix i presenta Yon Gracia, compta amb una quinzena de col·laboradors que aproparan a la ciutadania l'actualitat política, social i cultural de Benicarló. Amb un format àgil i continguts molt variats, «Coordenades 40-0» irromp al dial amb la vocació clara de mirar al nostre entorn des d'una perspectiva múltiple i àmplia i a l'hora genuïnament local.

«Coordenades 40-0» comptarà amb espais dedicats a temes tan diversos com la informació d'actualitat, l'anàlisi i el debat polític, l'esport, la gestió emocional, la ciència, l'agenda cultural, la salut, el descobriment del nostre paisatge físic i humà, el cinema, les arts plàstiques, la música i la literatura.

El magazín vol funcionar també com un retrovisor que ens permeta mirar enrere per a entendre millor el present, i per a això comptarà també amb bons coneixedors de la història recent. A més, «Coordenades 40-0» xafarà el carrer per polsar l'opinió dels benicarlondos i benicarlondes sobre diferents assumptes de l'actualitat amb la intenció que la ràdio municipal s'expressi amb la veu de totes i tots.

El magazín matinal de Ràdio Benicarló s'emetrà de dilluns a divendres d'11.00 a 13.00 hores i es re-emetrà a partir de les 20.00 hores. El programa es podrà seguir també a través del podcast al web de l'emissora municipal www.radiobenicarlo.org.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

TRENS XU-XUUUUU!!! ARRIBEN, PER FI,... ELS RODALIES! (per a la resta haurem d'esperar 20 anys més)

textREDACCIÓ

El servei ferroviari entre València i Vinaròs s'ha vist reforçat amb una nova oferta de trens, 12 en cada sentit, que permetrà atendre una vella reivindicació del nord de la província. Tots els combois tindran parada a Benicàssim, Orpesa, Torreblanca, Alcalà de Xivert, Benicarló-Peníscola i Vinaròs.

La connexió tindrà 154 trens setmanals que incrementen la mobilitat entre la capital i les principals ciutats de la Plana Alta i el Baix Maestrat en estar disponibles 82.000 places. Es calcula que l'ampliació beneficiarà a 750.000 usuaris cada any, entre ells el col·lectiu d'estudiants de la UJI del nord de la província, que supera els 600. Renfe inaugurava d'aquesta forma l'Obligació de Servei Públic (OSP) entre la capital de la Plana i la del Baix Maestrat amb la previsió que una mitjana de 2.100 usuaris la utilitzen cada dia, segons l'estudi que va fer Foment d'aquest servei.

En la posada en circulació de 16 nous serveis de trens, el ministre de Foment, José Luis Ábalos ha reconegut que "es podia haver realitzat abans amb càrrec als pressupostos de Renfe", i ha destacat que l'acte d'aquest dilluns és "l'expressió d'un compromís del Govern amb el futur dels trens de rodalies". Ábalos

ha indicat que la primera vegada que es va entrevistar amb el president de la Generalitat, Ximo Puig, "em va insistir molt en les Rodalies i em va aproximar a la importància que tenien aquests serveis a Alacant i Castelló", per la qual cosa "després de quatre mesos i per una qüestió de voluntat política" s'ha fet realitat. El titular de Foment ha dit que fins ara "la justificació per a no engegar-les havia sigut que estava pendent de l'aprovació de les obligacions de servei públic i el seu reflex en el nou contracte de l'Estat amb Renfe", però encara que encara no s'haja signat aqueix contracte "no podien esperar aquests serveis i s'ha realitzat amb càrrec als pressupostos de Renfe", per la qual cosa "també es podien haver engegat abans". "Hem optat per aquesta decisió perquè aquest servei no podia esperar" i va recalcar que "haguera sigut possible haver-ho fet abans", perquè tot depèn de "la voluntat política dels governs". Ximo Puig, president de la Generalitat Valenciana, va ressaltar que "és un dia alegre per a Castelló i el Consell per atendre un compromís", que afavorirà a milers de persones. Així mateix, va reiterar que seguirà demandant la necessitat de millorar les comunicacions ferroviàries del Corredor Mediterrani. El primer dia del servei ja va arregar les primeres protestes dels usuaris, que consideren elevat el preu del bitllet d'anada i tornada, 15 euros en ser trens de mitja distància, així com pel fet que no pare en alguns municipis, com a Santa Magdalena de Polpis.

ve de la pàgina anterior

SERVEI DEFICIENT

Amb trens des de Vinaròs a les 6.25 hores i preus del bitllet de 7,15 euros per al trajecte Castelló-Vinaròs, la nova oferta ferroviària permetrà acabar amb l'«aïllament» que alcaldes i ciutadans de la zona nord de la província han vingut denunciant des de fa anys. Finalment, arranxa un servei que triplica l'oferta i que posa fi a quasi 11 mesos de tràmits des que el passat mes de desembre l'ex ministre de Foment, Íñigo de la Serna, anunciara la seua posada en marxa. L'estudi que va fer Ineco per al Ministeri de Foment reflecteix sens dubte l'escassa rendibilitat d'una connexió ferroviària que, sota la figura de l'OSP, permetrà vertebrar la província de nord a sud. Els 2.100 usuaris previstos cada dia, que a l'any suposen una demanda potencial de 751.957 viatgers, només permet l'aprofitament en un 34,8% de la infraestructura que engegarà Renfe. La línia C6 Castelló-València comptabilitza al voltant de 9.000 usuaris al dia. De fet, segons el document, els ingressos previstos per la compra de bitllets aconseguix 1,8 milions d'euros quan els costos anuals d'exploració dels nous serveis ronden els 6,7 milions d'euros. Aquestes xifres ofereixen un dèficit per a les arques públiques de 4,9 milions que assumirà el Govern gràcies a la seua declaració com OSP.

El fet de triplicar l'oferta de trens permetrà als usuaris disposar d'una major mobilitat per a comunicar-se amb la capital de la Plana

MAJOR SERVEI

El fet de triplicar l'oferta de trens permetrà als usuaris disposar d'una major mobilitat per a comunicar-se amb la capital de la Plana posat que el primer tren, per exemple, ix de Vinaròs a les 6.25 hores, més de mitja hora abans que amb l'actual oferta (7.05 hores) amb el que l'arribada a la ciutat de Castelló s'avança de forma considerable. Ocorre el mateix en el sentit invers eixint el primer tren a les 6.58 hores de la capital de la Plana per a arribar poc abans de les vuit del matí a Vinaròs.

Una millora de l'oferta que porta aparellat un preu del bitllet que arriba als 7.15 euros en el tram complet entre Vinaròs i Castelló però que es va reduint en funció de la parada que es prenga (Benicàssim, Oropesa, Torreblanca, Alcalà i Benicarló-Peníscola). A més, com publicita ja Renfe, es pot adquirir a més del bitllet senzill, anada i tornada o algun dels bons oferits en qualsevol altra línia de Rodalies. El trajecte es realitzarà amb trens Regionals, idèntics als Rodalies que cobreixen la línia C6 entre València i Castelló, principalment, atès que gran part dels trens que

s'incorporen al servei, vuit més que se sumen als quatre en cada sentit actuals, tenen continuïtat fins a València o procedeixen des de la capital del Turia.

EL PP ES PUJA AL CARRO

El Partit Popular de Castelló va celebrar el triomf dels veïns de Maestrat, que veuran com es tripliquen les freqüències de trens "gràcies al treball realitzat pel PP i el Ministeri de Foment de De la Serna i malgrat el vot en contra del Partit Socialista en els pressupostos". El president del PPCS, Miguel Barrachina, acompanyat d'alcalde i portaveus del PP en la comarca visitava divendres passat l'estació de Vinaròs i assenyalava que "el Maestrat es pujarà en aquest tren impulsat pel PP i malgrat el rebuig dels socialistes que va votar en contra en els pressupostos" el que suposa "un triomf per als veïns de Vinaròs i la resta de municipis que veuran com es passa de quatre a dotze els trens en cada sentit". Els populars, no obstant açò, han demanat al Partit Socialista que "no deixen a mig fer el projecte del Partit Popular" que incloïa triplicar les freqüències i renovar el material rodant, és a dir, els combois i maquinària dels trens. Una renovació que ha paralitzat el PSOE "malgrat que Renfe, amb el Govern del PP, tenia previst iniciar la compra al juny per a renovar 31 trens per a la província de Castelló i dos d'ells s'anaven a destinar exclusivament per al trajecte Vinaròs-Castelló".

Per açò, i davant el bloqueig de la compra de nous trens, el diputat nacional ha reclamat que "el pla que el PP havia impulsat per a la província de Castelló es duga a terme de forma completa" i ha lamentat que "la triplicació de freqüències arribe tard amb l'únic objectiu dels socialistes d'atribuir-se una millora que ha dut a terme el PP en solitari".

El Partit Popular va engegar el 30 de novembre de 2017, amb el ministre De la Serna, la maquinària perquè es triplicaren les freqüències entre Vinaròs i Castelló. El 15 de desembre de 2017, el Consell de Ministres aprova diverses OSP (Obligació de Servei Públic) ferroviàries, entre les quals destaca el nord provincial. A més, deixa llest el pressupost. El Partit Socialista va votar en contra en el Congrés d'aquesta ampliació contemplada en els pressupostos. Miguel Barrachina ha recordat que el fet de passar de 4 a 12 trens cada dia va a suposar un increment de més de 700.000 viatgers, la qual cosa situarà aquesta línia en quasi el milió d'usuaris ja que en l'actualitat té 250.000 i ha animat als veïns a utilitzar-les "perquè el PSOE no les elimine com ja va fer l'altra vegada", perquè el PSOE va eliminar una de les freqüències als cinc mesos de posar-se en marxa adduint que no tenia usuaris.

El president provincial ha animat els socialistes a "ja que volen fer-se una foto, que completen la millora de la línia desbloquejant la compra de trens i, sobretot, que mantinguen les 12 línies com tenia previst el PP".

Fernando Bravo reflexiona sobre la tragèdia dels naufragis amb una exposició a la capella del Mucbe

text i fotos AJUNTAMENT

L'artista multidisciplinari Fernando Bravo porta la seua darrera instal·lació al Mucbe, en una exposició que es podrà visitar fins al 13 de gener. Amb aquesta peça artística conclou un cicle encetat el 2016 sobre la temàtica del naufragi.

El Mucbe ha inaugurat l'exposició «Després del naufragi», un projecte en què la temàtica central són els naufragis de la contemporaneïtat. L'exposició recull les restes que arriben a la riba després d'una catàstrofe marítima que l'artista defineix com a «objectes que són l'últim testimoni d'unes persones que les dugueren i les perderen pel camí».

L'exposició és una clara referència a la tragèdia de la immigració que viu diàriament el Mediterrani però també fa referència al trajecte vital de totes les persones. «En realitat —ha dit Fernando Bravo—, aquesta mostra, des d'un punt de vista més literal, seria una gran metàfora del que està passant a diari, però des d'una vessant més figurativa, també parla del naufragi que vivim cadascun de nosaltres en la nostra vida, si entenem la vida com un viatge on guanyem i perdem coses».

Les peces, que es podran veure a la capella del Mucbe fins al 13 de gener del 2019, formen part d'una instal·lació que tanca el cicle encetat amb «El naufragi d'Europa», una performance que va tenir lloc el maig de 2016 a Barcelona i sis mesos després, a Gdansk (Polònia). D'entre totes les obres exposades, realitzades especialment per a aquesta ubicació, destaca un tríptic que adquireix la característica d'altar sobre el qual meditar i del que extraure moltes conclusions.

Fernando Bravo (Sabadell, 1974), és escultor i filòleg. Ha realitzat la seua formació artística entre Polònia i Barcelona, llocs on també ha exposat la seua obra. En l'actualitat viu i treballa a Benicarló.

Dos diàlegs amb referents del periodisme i la ciència protagonitzaran l'avantsala dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló

text i fotos AJUNTAMENT

Manolo Milián Mestre, Antoni Bassas, Jaume Barberà i Sergi Querol conversaran en un acte obert al públic entorn de temes d'actualitat política, social i científica. La cita serà dissabte 24 de novembre a les 17.00 hores a la Fundació Caixa Benicarló.

El lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló, que tindrà lloc el proper 24 de novembre, comptarà amb una cita prèvia d'excepció: dos diàlegs protagonitzats per quatre persones de reconegut prestigi en el món del periodisme i la ciència: Manolo Milián Mestre, Antoni Bassas, Jaume Barberà i Sergi Querol. Els quatre han format part dels jurats dels premis d'enguany en les modalitats de Narrativa Memorialística i Divulgació científica.

D'una banda, el polític, periodista i escriptor valencià Manolo Milián Mestre, i el periodista i guionista Antoni Bassas, guanyador d'un Premi Ondas el 1997, debatran en un col·loqui anomenat «Política i societat, les raons d'un desencatre» a partir de les 17.00 hores. A les 18.00 hores serà el torn de Jaume Barberà, periodista, escriptor, directiu, presentador i col·laborador de televisió i ràdio, i el doctor benicarló Sergi Querol, investigador i director del Banc de Cordó de Barcelona, que intercanviaran idees entorn del futur de la medicina en un diàleg titulat «Cap a on va la medicina?».

PREMIS LITERARIS
CIUTAT DE BENICARLÓ 2018

Diàlegs

Dissabte,
24 de novembre de 2018

Saló d'actes
Fundació Caixa Benicarló
Modera Miquel Àngel Pradilla

17.00 h Política i societat, les raons d'un desencatre.
Un diàleg entre **Manolo Milián Mestre i Antoni Bassas**

18.00 h Cap a on va la medicina? Un diàleg entre Jaume Barberà i Sergi Querol

Ajuntament de Benicarló onada IFT AMELANET Caixa Benicarló

Ambdós diàlegs tindran lloc a la sala d'actes de la Fundació Caixa Benicarló i estan oberts a tots els públics. Posteriorment, a les 21.00 hores començarà la gala d'entrega dels Premis Literaris al Magatzem de la Mar.

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

MARXA BENICARLÓ – MORELLA

text i fotos PENYA SETRILL

El dia 27 d' octubre de 2018, últim dissabte del mes, i coincidint amb el dia que es canvia l' horari d'estiu i els rellotges atracen una hora les seues sagetes, dotze persones, van pujar de Benicarló a Morella amb un dia.

Una iniciativa que es duu a terme fa 8 anys des de la PENYA SETRILL , amb la col·laboració del Centre Excursionista Xiruca, i que es tracte de fer un recorregut de 65 kilòmetres, amb uns temps pautats i horaris que cal respectar per part d' un grup de persones, sense cap finalitat competitiva, on simplement l' objectiu és fer un recorregut per la muntanya, entre dos pobles amb vincles i lligams culturals i econòmics, històricament ben reconeguts.

La sortida es realitza des de la Plaça de Sant Bartomeu, a les cinc de la matinada. Enguany, dotze persones de Benicarló, i de diferents pobles dels voltants, són les que completen el recorregut. També es compta amb dos cotxes de recolzament, fonamentals, per poder complir l' objectiu. El dia va ser variat: pluja, vent, fred i poc sol.

A les 19 hores s' arriba a Morella , així que amb 14 hores plenes de moviment, somriures, xerrades, esforç i sensacions de repte personal i grup cohesionat, acaba la jornada amb una gran satisfacció i molt contents d' haver complit tots, l' objectiu fixat.

Esperem que l' any que ve, es pugui tornar a repetir l' experiència, oberta, per suposat, a tothom que vulgui realitzar-la !!!

Un altre 9 de novembre

text JOAN HERAS

Sovint hem comentat en aquestes ratlles que hi ha dates que configuren paisatges, referències, certa identitat o que esdevenen peces rellevants del puzzle meravellós de la vida. N'hi ha que tenen un gust inequívocament íntim i d'altres que tenen una força col·lectiva tan especial que passen a formar part de la història.

Avui és diumenge 11 i, per tant, abans d'ahir era 9 de novembre i aquesta data em reviu unes efemèrides diverses. penso en la nit del 9 al 10 de novembre de 1938, coneguda com la *nit dels vidres trencats*, en què el nazisme va deixar ben clar –per si algú encara en tenia algun petit dubte– quin era el seu ideari i quina era la seva manera de fer: destruir, pegar, assassinar i humiliar als qui per a ells eren els enemics de la seva pàtria –d'entrada, els jueus i a partir d'aquí qualsevol persona que no abraçés explícitament la seva fastigosa, miserable i repugnant ideologia. Em sorprèn llegir que, per tal de celebrar i recordar amb orgull aquesta data, alguns centenars d'alemanys hagin tingut la poca vergonya de voler-se manifestar per exaltar –i suposo que en el fons per voler repetir– la massacre. Però m'alegra profundament saber que milers i milers de persones clarament antifeixistes han aconseguit reduir aquesta manifestació de neonazis a la mínima expressió.

La mateixa nit del 9 al 10 de novembre però d'un grapat d'anys més tard ens recorda, també a Alemanya, la caiguda del mur de Berlín. La potència simbòlica d'aquest fet ja es considera des d'una perspectiva historiogràfica la data que tanca en termes reals el s. XX i que, per tant, posa punt i final a l'Edat contemporània –aquella etapa de la nostra història que s'enceta amb les revolucions burgeses i que porta com a data fundacional el 1789. Amb l'enderrocament d'aquell mur s'obren les portes al nostre món d'avui, indiscutiblement global i frenèticament convuls.

I si focalitzem el record d'aquesta data cap a la geografia vital i política més propera, penso en el 9N de 2014, la data de la primera consulta o referèndum d'autodeterminació de Catalunya. No oblidaré mai l'emoció de tantes i tantes persones fent cua a la porta dels col·legis per poder exercir un dret radicalment democràtic i poder determinar quin creuen que ha de ser el futur polític que es desitja. Aquell matí hi havia il·lusió, molta il·lusió, molta confiança en la voluntat de tenir veu com a

Frnteres

ciutadania apoderada i també hi havia incertesa i por. Tothom sabíem perfectament que l'Estat espanyol avançava la defensa de la unitat d'Espanya a la garantia, defensa i consolidació de formes democràtiques. Més tard ja hem vist i patit –i seguim patint– quina és la manera d'entendre la democràcia dels partits nacionalistes espanyols. També recordo amb tristesa d'aquell 9N el silenci vergonyós de la suposada Esquerra espanyola que va decidir no donar un suport explícit a un procés de radicalitat democràtica i acabar legitimant –des del silenci còmplice– les tesis i les actuacions d'un estat que explicita sense manies les seves clares arrels neofranquistes.

Però si retrobem la data des d'una perspectiva més emocional, us proposo recuperar una de les cançons més impressionants, boniques i colpidores que va escriure la malaguanyada Cecília, una cantautora espanyola que va morir en un accident de trànsit quan estava en plena joventut i en un moment esclatant de la seva maduresa artística. L'amor, el matrimoni com a institució, la comunicació de la parella i el desig es barregen d'una manera emocionalment explosiva. Si us ve de gust, podeu recuperar la cançó en la versió original i passejar pel laberint de versions que se n'han fet i que exploren matisos diferents. Sens dubte, un petit gran tresor que cada 9 de novembre –com sempre sense tarjeta però sempre amb emoció– podem retrobar.

Ramito de violetas

Era feliz en su matrimonio
 Aunque su marido era el mismo demonio
 Tenía el hombre un poco de mal genio
 Y ella se quejaba de que nunca fue tierno
 Desde hace ya más de tres años
 Recibe cartas de un extraño
 Cartas llenas de poesía
 Que le han devuelto la alegría
 Quien le escribía versos dime quien era
 Quien le mandaba flores por primavera
 Quien cada nueve de noviembre
 Como siempre sin tarjeta
 Le mandaba un ramito de violetas...

Llibertat presos polítics.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Lo trenet

Ja el tenim ací, lo trenet, com si els reis d'Orient hagueren aprofitat el dia del solter de la Xina mandarina per anar a fira, i ja podem anar amb més freqüència del poble del costat de més al nord fins al cap i casal valencià. La veritat és que, ja posats, els tafaners podríem estar omplint pàgines i pàgines i no n'acabariem mai d'aquesta història antiga. Doncs això, com sempre els partits polítics han volgut penjar-se medalles per a vore qui ha estat el primer... el primer en què? Quina colla d'egòlatres són esta classe política que fins que la ciutadania no els va dir la pell del porc durant anys i panys, i encara així s'ho van pensar i repensar! I ara com som al cul del món per a ells, ens han posat quatre "trenets" més per a tancar-nos una mica la boca. Ja ho diuen, els valencianets són tan beneïts que els fiques un caramel a la boca i es pensen que estan menjant-se un bombó exquisit! I si no us ho creieu, mireu la història d'estos últim dies...

Les hipocresies habituals

Doncs això, que clar, el PP no ho ha pogut aguantar, que el Psoe s'apuntés el positiu al fer-se efectiu l'augment de freqüència de trens de rodalia quan els tenim governant, tant a l'estat com a la Genialitat. I allà que han sortit, com elefant en una terrisseria, fent-se la foto al poble del costat amb el titular del seu dirigent, Barrachina: "El PP triplica los trenes del Maestrat a lo que el Psoe votó en contra en los presupuestos". Iepa, garrot al llom als socialistes per passar-se'n de llestos. Ara, als populars, se'ls oblidia que ells es van passar anys i panys fent el mateix quan ho presentaven els altres, sense anar més lluny als pressupostos generals de l'estat del 2018. No res, uns altres com la Dory, que també pateixen "pérdidas de memoria a corto plazo".

Trastorns de memòria

De tota manera, no vos penseu que els socialistes són les germanetes de la caritat en este aspecte, no, perquè també van experimentar els símptomes de la memòria anterògrada (que ens hem informat que es diu així). Sembla que se'ls oblidia també que van ser ells, els socialistes, els que van dir, allà pel 2009, que de tres trens, ací, ja en teníem prou, afegint a més que si en volíem més, que els pagara la Genialitat Valenciana. I clar, quan

et trobes ara, Ximo Puig i Ábalos baixant d'un tren de rodalia d'estos d'ara, no podem deixar d'esbossar un mig somriure... per la cara dura que han tingut, i tenen, tant els uns com els altres davant d'esta reivindicació ciutadana. Sí, ciutadana que no se'ns oblide, no política, que porta molts, però molts anys, arrossegant-se per vies

mortes sense que cap dels dos fes absolutament res. Els ciutadans s'han desganyit i han presentat més firmes que en una notaria, perquè ens feren una mica de cas. I damunt, per despistar, com qui no diu res, ara que alliberaran l'AP-7. I els burros volen! Va, vinga, els dos partits se'n podien anar a pastar fang!

Todos al tren!

Bé, i ens deixàvem el tercer en discòrdia en esta festa, la gent de Compromís, que també han pujat al trenet i s'han passejat d'estació en estació per acabar al poble del costat. Doncs això, que alcaldes i regidors de Compromís han anat d'estació en estació, com al joc de l'oca, amb la casella d'eixida a cals orelluts, i anaven fent pujar a tot el seu personal les estacions de parada per arribar a l'èxtasi tots juntets i acabar dient-nos el mateix que els altres, que mira si són bonics els trens quan passen moltes vegades... arribant al poble del costat. Això sí, almenys els de Compromís no han canviat de jaqueta com els altres dos partits. Però clar, faltava la foto perquè immortalitzaren l'esdeveniment... i allí van les nostres regidores (perquè són de Benicarló, no sigueu malpensats), Marta i Susana a retratar-se amb un trenet que els deuen haver regalat els de dalt. Quanta il·lusió. I que dure!

Anar i voltar

Per cert, una última cosa en referència a la qüestió dels trens, no sabem si perquè les terres del Maestrat i les de l'Ebre tenen algun paral·lelisme, per allò que als del Principat els anomenem valencians del nord i ells a nosaltres catalans del sud, però ací ens agrada que les traduccions del castellà s'assemblen més a la nostra parla i sense errades, per això "Ida y vuelta", ho solem traduir per "Anada i tornada" i no per «anada i volta» i el "multiviatge" seria bo que l'anomenaren "multiviatge". Altres coses ja sonen ridícules: cal consultar en la «nostra» estació les condicions de la targeta daurada? ¿És que canvien d'una a una altra? A vore, només és menester començar per fer riure ja

ve de la p gina anterior

el primer dia amb les traduccions. Que ja té collons la cosa a estes alçades (disculpeu la grolleria però n'hi ha un fart)!

Barrachina: “El PP triplica los trenes en el Maestrat a lo que el PSOE votó en contra en los presupuestos”

• Y anuncian la gratuidad de la AP-7 cuando acabe la concesión

El ministro de Fomento, José Luis Ábalos, y el presidente de la Generalitat, Ximo Puig, han inaugurado hoy las nuevas frecuencias de trenes que han entrado en vigor en la línea Vinarós-Castelló. Ábalos no realizó declaraciones a su llegada en tren desde Castelló a Vinarós, pero sí Puig, que señaló

Instagram

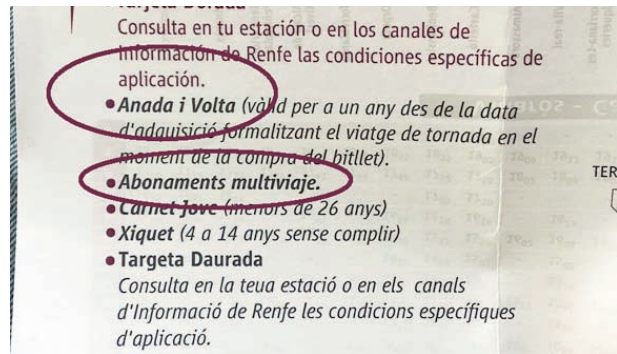

compromisbenicarlo
Sponsored

Donem un pas més cap a unes comunicacions dignes a Benicarló.
Gràcies a els que heu lluitat per fer-ho possible!

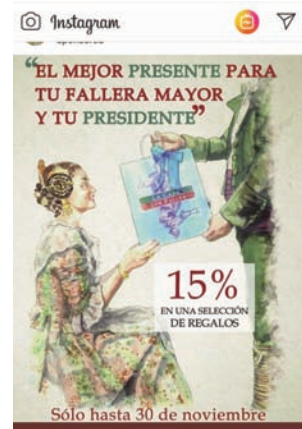

compromis Benicarló

Una cosa incomprendible

Va, canviem de tema i anem a una cosa estrictament valenciana (*la cosa*, diríem), però valenciana de soca-rel, les falles. Ens han passat l'espècie de cartell que han penjat a Instagram perquè la gent pense i compre en mode faller... i no l'acabem d'entendre. Us ben podem assegurar que els tafaners ho hem debatut per activa i per passiva, ho hem mirat pel davant i pel darrere i no li hem tret l'entrellat a la frase que ha d'animar els consumidors a fer l'acció que els dóna nom: "El mejor presente para tu fallera mayor y tu presidente", i menys encara si l'acompanya el que seria la bossa del regal on deu anar "el presente" amb el dibuix d'una fallera... de cap per avall! Sí, el que llegiu, una fallera girada per avall! Deixant de banda el 15% de descompte de la selecció de regals, que la bufa els caurà, hosti, quin sacrilegi és aquest? ¿És que tenim infiltrats borbons a les falles per posar les falleres cap per avall com a Felip V? ¿Són senyals de la vinguda pròxima de l'anticrist faller? Certament, estem davant d'un misteri que, a nosaltres ens supera. Ja us podem assegurar que hem passat nota als nostres experts fallers de capçalera, els de l'Univers Fallero, per vore què n'opinen. I tot això sense dir res de la qualitat literària de l'eslògan, amb una rima interna i tot. Vos tindrem informats!

Closing time, Pere!

Els tafaners no volem tancar la secció sense un record (de fet serà el primer de molts moments en què el recordarem) per a Pere Bausà. És difícil usar paraules que no sonen gastades, però no deixarem de manifestar la nostra tristesa i el condol més sincer a la família.

PERE BAUSÀ EN EL RECORD

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

El matí del 9 de novembre ens despertàvem amb la trista notícia de la mort del professor de l'I.E.S. "Ramón Cid", l'amic Pere Bausà. Vaig conèixer Pere cap a finals dels anys 80 del segle passat quan va obtenir una plaça de professor del Departament de Ciències Naturals de l'institut. En les primeres converses que vam tindre vaig descobrir de seguida el seu amor per la natura i la seua passió per l'ecologia, un terme llavors poc de moda. Com que a Benicarló hi havia un xicotet grup que formaven la secció d'ecologia i pacifisme de l'Associació Cultural Alambor, el vaig posar en contacte amb ells i va participar activament en més d'una ocasió en les Jornades d'Ecologia i Pacifisme que l'esmentada associació va organitzar durant uns quants anys.

Més avant també el vaig embolicar per a escriure sobre el seu tema preferit en LA VEU. La col·laboració va durar molt de temps i va ser tot un luxe per aquesta publicació. Els seus articles, erudits i savis, van fer llum sovint sobre temes controvertits. Vam aprendre molt i vam aclarir molts dubtes llegint-lo.

En els prop de trenta anys que vam compartir claustre a l'institut, quan la docència ens permetia agafar-nos algun moment de descans, vam

compartir moltes hores de tertúlia on intentàvem arreglar el món. Pere era un gran conversador, i amb la seua veu potent, defensava amb vehemència allò en que creia.

També puc dir que era el meu assessor particular en temes d'ecologia. Quan apareixien temes polèmics com ara les antenes de telefonia mòbil, els abocadors o els transgènics, recorria a l'autoritat de Pere per formar-me una opinió. Estava segur que ell s'havia documentat bé, ho havia analitzat amb ulls de científic i havia deixat de banda les falses supersticions

Pere era un home compromès amb la seua família. Compromès amb l'educació, com hem pogut comprovar aquests dies en les xarxes socials, on centenars d'exalumnes han mostrat el pesar per la seua desaparició i han agraït les ensenyances que els va transmetre, però a més ha estat un referent en les lluites per millorar l'ensenyament. Compromès amb l'entorn, es va implicar molt directament amb la defensa de la Tossa i va lluitar sempre per un millor medi ambient.

Pere Bausà ja no està amb nosaltres, però la seua tasca ha deixat una profunda petjada en la nostra societat, que estic segur que ell ha contribuït a millorar. Com va dir el company Rafa Sartorio, quan vam acudir a acomiadar-lo, el món sense ell és ara una mica pitjor. El tindrem sempre en el nostre record.

Sortida amb el Departament de Ciències a la Serra d'Irta. An

A Pere Bausà

text JUANJO SILVESTRE

(amic de Pere per sempre)

Tal vegada no està bé fer comparacions entre amics, però en el cas de Pere puc dir, sense dubte, que he perdut al meu millor amic.

Ara fa un any i mig estàvem els dos despedint, en un acte com aquest, a un amic comú, amic de Pere des de la infantesa. Pere va dir unes paraules a la seva memòria. I ara, després de un temps tant breu, em trobe aquí parlant d'ell en idèntiques circumstàncies. Encara no m'ho puc creure.

Coneixia a Pere des de que ell va entrar com a professor de ciències naturals a l'institut Vicent Sos Baynat de Castelló de La Plana, on jo era alumne. Va ser allà per l'any 1985. Ell ens va transmetre el seu entusiasme per la natura a un grapat d'alumnes i amb ell vam formar un grup naturalista i ecologista. Durant molts anys dedicàvem gran part del nostre temps lliure a fer excursions per llocs magnífics i esplèndids, per observar ocells, a la recerca d'arbres monumentals, o per redescobrir boscos poc coneguts. I tot allò es va convertir quasi en una filosofia vital. Van ser anys molt bonics.

Gràcies a la influència de Pere alguns de nosaltres vam estudiar la carrera de biològiques, al menys en el meu cas tinc molt clar que és així.

Però a banda de la seva passió pel coneixement, Pere era una persona vital i rotunda, desinteressada, que es donava al 100 per 100 quan algú del seu entorn tenia algun problema.

I és que al pas dels anys, a banda de compartir l'afició per la natura i les ciències, com a persones que som, ens van anar apareixent situacions personals difícils, que només els bons amics són capaços d'ajudar-te a superar compartint-les, escoltant-te i donant confort. Jo vaig tenir sempre a Pere al meu costat quan vaig haver de travessar alguna circumstància així i mai em va deixar tirat. Per a mi es va convertir d'alguna manera en un germà major. No sé ben bé si li he correspost al mateix nivell. I és que Pere tenia nivell alt en tot. Pere ho donava tot i no es guardava res per ell mateix.

Sé que Pere no volia abandonar la vida durant aquesta darrera lluita que ha tingut que passar i que no ha pogut superar. I tinc clar que no era tant pel fet de voler continuar gaudint de l'experiència vital, com perquè estava convençut que encara tenia moltes obligacions que complir amb les persones del seu entorn.

Si podem fer alguna cosa en la seva memòria, és intentar completar la seva tasca. Ell ens ho agrairia.

PERE, IN MEMORIAM (10/10/18)

text RAFA SARTORIO

Uns heu perdut el familiar estimat, altres el company magnífic i uns altres l'amic entranyable. Però tots hem perdut una gran, una immensa persona. Una ment clara per entendre el món i una voluntat poderosa per transformar-lo. Deia Brecht que hi ha homes que lluiten un dia i són bons; alguns lluiten un any i són millors; altres lluiten tota la vida: aquests són els imprescindibles. Pere era dels imprescindibles. Des d'ahir tots som una mica més pobres i el món és una mica pitjor.

"Tota la poesia del món mai no podrà consolar el cor que pateix la mort d'aquell a qui estima", advertia Hölderlin.

Malgrat això, sé que a Pere li haguessin agradat les paraules d'aquest poema clàssic, perquè traspuen el mateix esperit científic, la gran visió naturalista del món que ell professava i ensenyava: la vida meravellosa -com era el títol del llibre de

Stephen Jay Gould, un dels referents intel·lectuals de Pere-, en què la natura refà uns elements mitjançant els altres "i no consent que cap cosa sigui creada sense l'ajut de la mort d'una altra". Diu Lucreci (dm, II, 570-581):

"Així, els moviments destructors no poden vèncer per sempre, ni sebollir en l'etern la vitalitat; com tampoc els moviments engendradors de les coses no poden conservar perpètuament les creades: Ací i allà els elements vencen i són també vençuts. I als gemecs de mort es barreja el vagit que eleven els infants en veure les ribes de la llum. Cap nit no ha seguit el dia ni cap nit no ha estat seguida de l'aurora que no sentís, mesclats, els vagits plens de vida i els plors companys de la mort i dels negres funerals.

Per tant, cap cosa no torna al no res, ans totes tornen als elements de la pròpia natura"

Sacra, Cristina: heu gaudit la companyia d'un company i pare excel·lent: això no us ho traurà ningú. Ara us queda el seu record i l'afecte dels seus amics que us acompanyarà per sempre..

CARTA A... PERE BAUSÀ

textEL LECTOR

Te n'has anat, Pere, gairebé sense acomiadar-te. Massa prompte, sempre és massa prompte però de vegades encara és més massa prompte. Quan t'escric açò encara clamo perquè no puc entendre com has sigut de fràgil, com som de fràgils, davant la puta mort.

Però els plors, bé ho saps, no solucionen més que el desfogue (que, sí, potser siga molt) i no en tenim d'altra que mirar cap avant i procurar quedar-nos amb el que ens vas ensenyar, com a professor, marit, pare, fill i ciutadà. Amb majúscules tot.

Si haguera de definir el teu caràcter amb una paraula només se me n'acut una: compromís. Compromís amb el treball, amb la família, amb els amics, amb el país, la llengua, la natura... Ací a La Veu vas estar diversos anys escrivint els articles més profunds que fins ara s'han publicat mai. Potser tots els que ens estem en aquesta casa seiem una estona davant la pantalla i, sense revisar-ho en més d'una ocasió, allà que ho enviem. Els teus articles eren exhaustius, precisos, documentadíssims, actuals... Un dia però ens vas dir que ens abandonaves una temporada perquè l'entorn familiar (els fills es fan grans i els pares vells) et requeria més atenció. Malgrat tot, no se't va llevar mai del llistat de col·laboradors; dit siga de passada, amb l'esperança que algun dia tornares. I és ben cert que no fa massa mesos ho vaig comentar amb algú, i epa, saps que Pere es jubile? Ara que tindrà temps segur que se'ns enganxarà una altra vegada. Però no. No podem fer cap pla es veu.

M'encantava parlar amb tu. Al dia de tot sempre. Al dia en el teu treball amb les classes més ben preparades que ningú fent ús de les noves tecnologies que es diuen ara, buscant articles a la premsa i a publicacions especialitzades; cada sessió, una lliçó de saviesa. Al dia també de l'entorn social, des de la política local a les idees de cavallista de Trump, de tot en sabies. I ara, mira ara. No m'ho acabo.

Però, ja veus quines coses, el que més m'agradava d'estar amb tu era el sentit de l'humor tan esmolat que tenies i, sobretot, el teu riure. Un riure que s'encomanava, que t'eixia del fons de l'ànima d'aquella immensitat teua. I et vull vore així, rient per qualsevol nimietat que a la major part de la resta dels humans no li provocaria ni un lleu moviment dels llavis. Tu no, els ulls ben tancats, la

boca ben oberta i vinga el ho, ho, ho i dient sí, sí, sí, sí! Ara mateix no puc evitar un somriure de pensar en tantes vegades que et vaig vore encanat de tant riure.

Et voré cada dia que vaja al camp, cada dia que puge a la Tossa, cada dia que senta l'oloreta del timonet, del romer o la savoritja. I cada dia que obri un diari i llija algun reportatge sobre com ens estem carregant el planeta tan de pressa com tu deies. I cada dia que voré algú que no recicla. I molts, molts de dies.

Aprofitaré aquesta carta per demanar al consell de redacció de La Veu que es plantege la possibilitat de tornar a publicar alguns dels teus articles. Trobo que seria un homenatge que et mereixes i que ens permetria a molts tornar no només a tindre't present sinó a seguir reflexionant sobre uns temes que, ai las, cada dia són de més actualitat.

Que vaja bé, Pere!

PS. Des de La Veu una abraçada sincera a tota la teua família, però ben especialment a Sacra i a Cristina, totes dos motiu més important de la teua vida.

A Pere Bausà

text JORDI MAURA, exalumne

Fa un mes li demanava a Pere Bausà algunes fonts i idees per conèixer millor l'Agenda 2030, els Objectius de Desenvolupament Sostenible i la transició energètica. Quan un ha tingut de professor a Pere i ha col·laborat amb ell a una revista al llarg de molts anys, sap de la seua passió pel medi ambient, les energies renovables i les dades. El dia 30 de setembre en un correu electrònic m'explica que està malalt. No en sabia res. I avui fa em vaig despertar amb un WhatsApp on ens informaven que ens havia deixat. Vaig estar pensant en ell, en com ens donava classes, en els seus textos, en la seua bonhomia. Una trista pèrdua.

Vaig conèixer Pere cap a l'any 1991 suposo, ens donava classe de Geologia a l'institut. Probablement ha estat el mestre del Ramon Cid, al costat d'Àngel Esteban, que més m'ha marcat i a qui recordo especialment. Els alumnes vam notar que Pere era especial des del primer dia. Acudia a classe amb una bicicleta de color verd, de vegades amb una goma al camal per no enganxar-se els pantalons de pana a la cadena que duia posada per oblit tot el dia i una bossa de tela d'eixes laterals amb el material a dins, les transparències que projectava als retroprojectors de les falles, els sinclinals, els anticlinals, plecs, estrats, les classificacions dels minerals o els relleus. Els seus alumnes vam gaudir del treball de camp, les excursions (recordo el Desert de les Palmes i a l'engolidor de la Jana) on vam poder veure en primera ma com es formava el territori. Ens va ensenyar com estimar el país des d'un posicionament ambientalista, conservacionista. La seua mirada d'ulls clars, aquella cara amb cabells i barba rossos, les rialles inconfundibles i les sortides de guió ja foren amb Siniestro Total o un anàlisi sobrevingut de notícies del món o de desastres naturals, ens van canviar la visió de les coses, de l'educació.

Anys més tard, no se qui el va animar o si es va convidar ell, Pere comença a col·laborar a la Veu de Benicarló amb una secció d'ecologia. Sovint patiem, jo també, al maquetar la revista per l'extensió dels textos. Això ho solucionàvem amb la reducció del tipus de lletra, de les imatges o fent filigranes amb les caixes de text. Era impossible tallar-li res. Ja com a periodista vaig seguir-lo en defensa de l'ensenyament públic o col·laborant amb aquella gent tan heterogènia de Salvem la Tossa, un col·lectiu nascut per salvar un turonet del terme de

l'especulació. Pere es va implicar des del primer dia i es va aconseguir. Pot ser fruit d'això quan, anys més tard, els mateixos imbècils que volien destrossar-nos el terme per 4 xalets van intentar-ho amb la Tinença, vaig demanar-li que ajudara una associació de veïns de la zona. Pere va fer un escrit d'esmenes i al·legacions a l'Estudi d'Impacte Ambiental dels 14 PAI programats amb fórmules estranyíssimes. No se què va escriure però mai més vam saber d'aquells burrots.

Estos dies he parlat amb un amic seu de Castelló, Juanjo Silvestre. Em deia que Pere darrerament estava interioritzant la frase que tantes vegades havia dit de que *la mort forma part de la vida*. Era part de la seua filosofia, del seu pas per esta vida i este lloc. Un poble on el seu pas ha deixat marca, solatge, lluita, idees i ens ha demostrat la seua integritat, coherència i senzillesa. Et trobarem a faltar molt Pere perquè gent com tu fa molta falta.

VICENT LO SANT

Racó poètic

text PATRICI GIL

Ni canyota ni gram,
de bon tarannà empastifat,
Tou i tendre, xiquet gran,
malparit! Ens has deixat.

El dia està tèrbol,
la lluna va creixent,
la mar hi ha tràngol,
de bon matí, en sol ixent.

Vicent, amic! Has tornat al cau,
al caliu de tots els sants,
al rebot on hi ha pau
allà on s'obrin les mans.

Plora el timó i el baladre,
el tarongers i l'olivera,
les carxofes avui son aspres,
u apaivagues la sequera.

La teua presència, omplia,
de bones paraules eres ric,
al meu bar manca alegria,
Trontollen les cartes als dits.

Aquell cafè descafeïnat,
el regust de poble vell,
el teu xorret de conyac,
ens enviscaves a tots de mel.

Vull que retrone el cel,
que canten els ocells pels camps,
que lluentegen clars els estels,
que dels garrofers brollen rams.

Del rostoll ets molla que alimenta,
el que ens torna a tots infants,
el somriure que ens rebenta,
sant de tots els sants

 An advertisement for linguistic rights. On the left, a smiling man is holding a brown paper bag with a sign that says "OBERT" in large blue letters. To the right, the text reads:

Drets lingüístics

7^é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Bàsquet Lliga EBA

El València B.C. s'imposa al C.B. Benicarló dominant el rebot

Text i foto VICENT FERRER

El València BC, gràcies al seu major poder en el rebot, es va imposar al CB Benicarló per 90-84, i deixa als visitants en la tercera posició en la taula.

Diumenge que ve els benicarlandos rebran al líder Lliria que no coneix la derrota. El partit des de l'inici va començar amb molt ritme de joc, atacs ràpids per part de tots dos equips. L'encert en el triple i una bona activitat defensiva va permetre distanciar-se al Benicarló en el marcador, fins a nou punts (13-22), per a acabar 18-26 al final del primer quart. El segon quart va seguir amb un ritme alt, pressió defensiva del València que va dificultar la transició ofensiva, però l'encert en el tir exterior els va permetre mantenir la distància en el marcador amb 8 punts a dalt. Però va arribar una fase de desconexió, en part propiciat per la bona defensa local, on es van cometre errors que van permetre al València acostar-se en el marcador, sumant un parcial final de 8-0 i per primera vegada davant del marcador 44-41. Amb un triple final es va empatar el partit, 44-44 al descans. En el tercer quart amb el Benicarló massa relaxat, ho va aprofitar el València Bàsquet per a agafar la seua primera renda a favor 7-0 (51-44) en 3 minuts. Temps mort per a reactivar, més activitat defensiva i ofensiva que va donar els seus fruits al final del quart, on amb un parcial d'1-8 es van acostar al marcador, 67-65. En l'últim quart molta igualtat fins que un parcial de 9-0 del València li va proporcionar la màxima diferència al seu favor del partit

(83-72), faltant menys de 3 minuts. Però el Benicarló va aconseguir un altre parcial favorable (0-9) que els va acostar al marcador 86-84, falta de 50 segons per al final. Era difícil però no impossible, van tenir l'opció, però diversos errors de decisió en aqueixos segons els va impedir fer-se amb la victòria. Al final victòria del València on la clau va ser el rebot, ofensiu i defensiu que va estar dominat pel València, així com el tir lliure, on els locals van tenir molt millor percentatge, a part de llançar molts més (23/30) que els visitants (7/13).

Handbol

Les benicarlandes van perdre davant el València Premium 12-22

Text i foto VICENT FERRER

En partit disputat el passat cap de setmana, a la pista 2 del Pavelló Poliesportiu, corresponent a la Primera Divisió Autònoma, l'equip femení de l'Handbol Benicarló va perdre davant el València Premium per 22-12.

Un partit on el major poder físic de les visitants es va deixar notar, sobretot en la segona part, després d'haver arribat al descans amb 7-10. Els gols de l'equip benicarlando van ser aconseguits per: Aroa Ramada (2), Andrea Alvarez (4), Lelila Dabbou (2), Raquel Ordovas (3) i Paola Alberich (1).

ENTREVISTAT PER... LO PAPA

text VICENT T. PERIS I LO PAPA

Vicent T. M'ha dit que li faça una entrevista sobre el partit del diumenge passat. Vol canviar el format de la pàgina perquè diu que això d'escriure-ho ell tot sol ja se li fa una mica pesat i s'estima més que algú li tire una maneta. La veritat és que no sé què preguntar-li, però si l'he d'ajudar, l'ajudo.

-Conta'm, fill, contra qui vam jugar lo diumenge passat?

- Vam jugar contra el Borriol, un equip que la temporada passada jugava a la Tercera Divisió i que ara mateix segueix ocupant l'últim lloc a la classificació. No me preguntes els motius, que ja els vaig explicar la setmana passada.

-Hi havia molta gent al camp?

- Com sempre, unes dues-centes persones mal comptades, però tot i això, segurament la millor entrada de tota la categoria. M'agradaria destacar l'absència del senyor Tena, ex president, ex alcalde, ex vicepresident però, sobretot, amb certa fama de malastruc cap al nostre equip. Potser la seua absència oferia, als més supersticiosos, una certa seguretat amb la victòria.

- Què em dius de l'alineació del nostre equip? Et va sorprendre?

- Si vols que te diga la veritat, en aquest equip ja no me sorprèn res. Vaig vore un onze inicial prou diferent al de les últimes jornades, amb absències i presències curioses. Independentment d'això, penso que qualsevol jugador del que tenim a la plantilla faria un paper més que correcte a aquesta categoria siga quina siga la entitat del nostre rival.

- Explica'm una mica com va anar lo partit.

- Vam començar dominant amb prou claredat, ja que els primer minuts del nostre rival van deixar ben clar el motiu pel qual ocupaven eixe lloc a la classificació. Un equip, barreja de jugadors molt joves amb alguns de veterans, que es notava que s'havia format a corre-cuita després de la marxa del gran mecenes del club borriolenc. Llavors va arribar lo nostre primer gol i lo partit va fer un tomb. Els cuers van començar a tenir més la bimba i es van fer amb el partit. Poques ocasions per part d'ambdós equips, i no semblava que aquells anaven cuers.

- Llavors va arribar lo descans...

- Així és. En aquell moment, eixe senyor que gestiona la megafonia del camp va començar a parlar per aquells altaveus, convertits en màquines infernals gràcies tot allò que sortia d'aquells artefactes. Va començar... felicitant-nos lo Nadal i l'any 2019! Llavors ca començar una barreja de nades, missatges publicitaris i paraules

inventades, que van deixar tocats alguns espectadors molt seriosament. Però, per sort, lo descans s'acaba ràpid.

- Alguna cosa a destacar de la segona part?

- Per suposat. Els de la Plana Alta van posar setge a la nostra porteria. Sí, com ho sents. Nosaltres vam desenvolupar alguns contracops tan interessants com estèrils. Com es veia vindre des de feia una bona estona, al final ens van empatar lo partit. Empat merescut, no ho negaré. A partit d'aquest moment, vam tindre un parell d'ocasions molt clares que el porter rival va saber desmantellar amb una gran autoritat i unes aturades de gran mèrit. Per fi va arribar el gol del Benicarló, que no sé si feia justícia però que a nosaltres ens va fer molt contents. Tres puntets i cap a casa.

- Vols afegir alguna cosa més? Se'ns acaba l'espai.

- Sí. Diumenge que ve, a partir de les quatre juguem contra el Borriana al camp anomenat "San Fernando". Si fem cas a la classificació, sembla que aquest equip ja no és el que era.. Ja vorem. De moment anem quarts. Gaudim de la situació, tot i que no ho podem dir d'ela brillantor del joc. Abans d'acabar, gràcies per l'entrevista. Han esta unes preguntes molt interessants.

La natació artística arriba a Benicarló de la mà del Club Natació Benicarló

text i foto CNB

Aquesta temporada, el Club Natació Benicarló, amplia la seua oferta esportiva creant la secció de Natació Artística. Aquesta disciplina, coneguda abans com "Natació Sincronitzada", ja és una realitat a casa nostra. De fet, no hi ha cap Club de Natació Artística entre Castelló i Reus. D'aquesta manera el CNB fa una aposta important per l'esport benicarlí i comarcal

És gràcies a les dos tècniques encarregades de conduir l'activitat, Silvia Mata i Verónica Soriano, ambdós entrenadores superiors de Natació Artística i Natació respectivament, i a la seua il·lusió i ganes, que la natació artística està quallant a Benicarló. Les dos entrenadores han agraït l'acolliment i interès mostrat pel CNB en aquest projecte.

Actualment formen part d'aquesta secció 12 nedadores, les quals entrenen dos hores a la setmana, en perspectives d'ampliació horari. És per això que animem a que la gent vinga i pregunte per aquest esport que fascina als nedadors/es que ho proven, així com a qualsevol persona major de 16 anys, que tinga interès en formar-se i treballar amb nosaltres.

Per a informació és poden dirigir al Club Natació Benicarló, a la seua Seu del Port Esportiu de Benicarló, o trucant al telèfon 693 490 752.

NOVA SECCIÓ!
NATACIÓ ARTÍSTICA
APUNTA'T!

INFORMACIÓ:
al telèfon del CNB
693 490 752
i a la seu del club
(PORT ESPORTIU DE BENICARLÓ)

CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

Manuel Julve i Trish Mellor guanyadors del IV Run&Bike Basiliscus

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana, es disputava a Benicarló la IV Run&Bike Basiliscus, amb eixida i meta al costat de l'ermita de Sant Gregori.

La prova constava de 12 km en carrera i 24 amb bicicleta, sent els guanyadors Manuel José Julve, amb 1.55.15, i Trish Mellor, amb 2.40.58, que van fer un complet. Va haver-hi dues classificacions més, la de relleus i els que sols van fer la carrera a peu. La participació va ser de 200 atletes. A les 9:30 hores es donava l'eixida al primer tram de la prova, sortint fort els que aspiraven a aconseguir la victòria, per la qual cosa al mig quilòmetre una serp multicolor recorria els camins rurals benicarlí, gran part d'ells de terra, passant per punts emblemàtics com el Corral del Petiquillo o la Basseta del Bovalar. Després d'arribar a meta es van agafar les bicicletes, uns seguint la prova amb bici i uns altres amb relleus, com ho van fer els

©Vicent Ferrer i Julià

àrbitres de Futbol Carlos Flos i Rafa Bueno. En els relleus els guanyadors van ser Pascual Ibáñez i Querol Ibáñez, amb un temps total d'1.34.04; Cabré Carceller i Pellicer Cervera, mixts, amb 2.02.06. Per la seua banda Elhoussaine Fateh s'imposava en carrera amb 43.22 i Laia Cid amb 59.33.

EL MABEL ACONSEGUEIX DOS BRONZES EN LA COPA D'ESpanyA DE CONJUNTS

text i fotos MABEL

El club benicarlando, dirigit per la incansable Manola Belda, va afegir al seu ampli palmarès, dues medalles de bronze en la Copa d'Espanya de conjunts que es va celebrar a Múrcia; un en categoria aleví i un altre en la categoria regna.

Encara que les pupil·les de Manola, tal com ella reconeix, van tenir fallades molt greus, l'alta dificultat que presenten els seus conjunts els va mantenir en el podi malgrat els errors. Les xicotetes alevins Aitana, Lia, Judith, Silvana, Elena, Sofia i Rebeca, que s'estrenaven per primera vegada en una competició d'àmbit nacional, van aconseguir mantenir-se en el tercer graó del podi malgrat les errades que van tenir. El conjunt de primera categoria format per Alba, Marián, Raquel, Nerea i Lucia, va ser bronze a 0,50 dècimes de l'or i empatant en nota amb el segon classificat. Encara que van tenir algunes imprecisions i errors importants, van saber mantenir la calma i defensar un exercici de molta dificultat i risc. La pròxima cita, per a tots dos equips, és el campionat autonòmic que se celebrarà el cap de setmana pròxim a València després d'haver-se proclamat campions provincials en sengles categories. Moltes sort a totes elles i enhorabona pels resultats aconseguits.

